

Støjberg og en rigsret kontra en voldsom stor næse?

Læserbrev: 18 jan. 2021 kl. 08:06 i Amtsavisen af
Flemming Østergaard, Pilevænget 14, Fårup

Så har et flertal i Folketinget besluttet, at tidligere integrationsminister Inger Støjberg skal stilles for en rigsret.

Lad det være slået fast med syvtommersøm - hvis en minister har begået ulovligheder, så skal det have de konsekvenser, som overtrædelsen svarer til - jfr. proportionalitetsprincippet. Så enkelt er det.

Integrationsministeren har ifølge instrukskommissionens delberetning *ikke* udstedt en ulovlig tjenestebefaling.

Den såkaldte instruks i form af pressemeddelelse af 10.02.2016 var altså ikke en instruks, hvortil der knyttes retsvirkninger.

Her på det seneste har Justitsministeriet oplyst om, hvordan det forholder sig med pressemeddelelsers betydning i forbindelse med minkskandalen, hvor jo statsministeren holdt et pressemøde 4.-5. november 2020 og oplyste, at alle mink i Danmark skulle aflives. Det viste sig så at være ulovligt, fordi der ikke var hjemmel.

Her har Justitsministeriet i en notits af 18.11.2020 udtalt: "kan en udtalelse på et pressemøde ikke udgøre en "ordre" (en befaling eller et pålæg) til borgerne, for eksempel minkavlerne. Det er faktisk forkert at omtale dette som en "ordre". At så borgere i god tro handler på det, må statsministeren jo så stå til regnskab for i forbindelse med granskningskommissionens arbejde. Og videre fra Justitsministeriet af 18.11.2020: "Udtalelser på pressemøder og politiske udmeldinger i øvrigt udgør hverken administrative retsfor skrifter eller konkrete forvaltningsakter, der kan skabe rettigheder eller pligter for borgerne".

En klar udtalelse fra Justitsministeriet, for det må jo så vel på godt dansk betyde, at integrationsministerens omtalte pressemeddelelse af 10.02.2016 jo så heller ikke kan udgøre en ordre/befaling eller pålæg? Eller er der forskel på, hvilken politisk observans man har?

Er der blevet administreret efter pressemeddelelsen af 10.02.2016, må det have stået klart, at det i så fald ville have været ulovligt. Det har Justitsministeriet jo så fint gjort rede for, at en pressemeddelelse ikke er en retskilde.

Jeg vil blive meget overrasket, hvis integrationsministeren måtte blive dømt i rigsretten. Der er derimod efter min mening i høj grad grundlag for at tildele integrationsministeren en voldsom stor XXXI næse for hendes unladelse af at give både folketing og på samråd et objektive og et retvisende billede af området med adskillelse af par. Det er i høj grad kritisabelt for et samråd, og et folketing skal kunne stole på en ministers udtalelser.

Men at sidestille tidligere integrationsministers sag med for eksempel Tamilsagen er efter min opfattelse helt ude af proportioner.